

**ARCANE SCHOOL CONFERENTIE
GENÈVE
23- 24 mei 2026**

Sleutelwoord:

**LAAT DE VUREN VAN HET GROEPSLEVEN DE SLUIER
VERNIETIGEN DIE HET GEZICHT VAN DE VADER VERBERGT.**

Programma voor zaterdag – 23 mei 2026

ARCANE SCHOOL CONFERENTIE

**LAAT DE VUREN VAN HET GROEPSLEVEN DE SLUIER
VERNIETIGEN DIE HET GEZICHT VAN DE VADER VERBERGHT.**

* * *

ARCANE SCHOOL CONFERENTIE
Université Ouvrière de Genève
Place des Grottes 3, 1201 Geneva

**Sleutelwoord 2026: LAAT DE VUREN VAN HET GROEPSLEVEN DE SLUIER VERNIETIGEN DIE HET GEZICHT VAN DE VADER
VERBERGT.**

PROGRAMMA

Zaterdag 23 mei 2026

OCHTENDBIJEENKOMST, UITSLUITEND VOOR ARCANE SCHOOL STUDENTEN

10h00 Meditatie uitsluitend voor studenten in "Wevers in het Licht" – Christine Morgan in English (offline)

10h30 Einde van Meditatie – Begin van Zoomsessie

10h45 Introductie – in Frans/Engels

Opening van de Conferentie – Christine Morgan in English

Talk Arcane School Hoofdkwartier Groep Geneva – Mintze van der Velde in Frans

Meditatie – in Frans

12h00 Einde van de Ochtendbijeenkomst.

MIDDAG BIJEENKOMST: IEDEREEN WELKOM

13h30 Introductie – in Frans/Engels

13h35 Gayatri – Italiaans

13h40 **De Wet van Synthese, Groepssynthese en het leren om het Gezicht van de Vader te naderen** – Steve Nation in het Engels

De Wet van Synthese... is de wet van het geestelijk bestaan en een van de drie belangrijkste wetten van ons zonnestelsel, evenals van onze planeet. Het is een fundamentele kosmische wet, toegepast vanuit bronnen waarvan we niets weten, net als de Wetten van Aantrekking en Economie... Het is de wet die de activiteiten van de Geestelijke Triade beheerst en de conditionerende wet van het monadische leven. Zij werkt noch door het gebruik van de energie van liefde, noch door de toepassing van het principe van economie

13h55 **De betekenis van Christus' uitspraak: "Ik en de Vader zijn één".** – Rita Weling in het Duits

Het uiteindelijke resultaat van het werk van de Christus is te vinden in onze identificatie met het geheel: individualiteit, inwijding en identificatie – dit zijn de termen waarmee de boodschap van Christus kan worden samengevat. Hij zei, toen Hij op aarde was: "Ik en mijn Vader zijn één", en in deze woorden vatte Hij Zijn hele boodschap samen. Ik, het individu, word door inwijding geïdentificeerd met de Godheid. Daarom hebben we: 1. De Boeddha... de methode... Loslaten, Onthechting, Onderscheidingsvermogen. 2. Christus... het resultaat... Individualisme, Inwijding, Identificatie.

14h10 **Visualisatie: De Ene Mensheid** – in Frans

14h20 **Scheppende werkzaamheid en liefde stellen de discipel in staat de weg naar de Vader te vinden** – Gérard Delplace in het Frans

Hij ontdekt dat de dood slechts een gevolg is van het leven en van zijn bewuste wil, en een manier waarop hij de substantie stuurt en de materie beheerst. Dit wordt bewust mogelijk omdat hij, na zich bewust te zijn geworden van twee goddelijke aspecten – scheppende activiteit en liefde – nu gefocust is op het hoogste aspect en zichzelf kent als de Wil, het Leven, de Vader, de Monade, de Ene.

14h35 Groepsmeditatie – in Spaans

14h50 **PAUZE**

15h20 Affirmatie van de Wil – Russisch

15h25 **De rol van onthechting bij het voorbereiden van het bewustzijn van het brein op de openbaring van het aspect van de Wil.** – Fernando González in het Spaans

Door onthechting wordt het hersenbewustzijn of de staat van bewustzijn ... teruggetrokken of geabstraheerd van de zintuiglijke zaken en van de roep van de lagere natuur. ... Door onbewogenheid wordt de emotionele natuur immuun voor de aantrekkingskracht van de zintuigen en weerhoudt verlangen de ziel niet van haar rechtmatige taak. Door onderscheidingsvermogen leert het denkvermogen het goede, het mooie en het ware te kiezen en deze de plaats in te laten nemen van het gevoel van 'identificatie met de persoonlijkheid', dat zo kenmerkend is voor de meeste mensen. ...Deze drie houdingen, wanneer ze correct en verstandig worden aangehouden, zullen de persoonlijkheid ordenen, de regel van wijsheid inbrengen en de discipel voorbereiden op inwijding.

15h40 **Groepsdiscussies**

17h10 Groepsmeditatie – in Duits

17h30 **Einde**

Alle sprekers zijn studenten van de Arcane School

Voor meer informatie : Arcane School
rue du Stand 40, CH-1204 Geneva Phone: + 41 22.734.12.52 geneva@lucitrust.org www.lucitrust.org

MEDITATIE

Laat het Licht binnestromen

I. Samensmelten van de Groep.

We bevestigen het feit van groepsfusie en integratie binnen het hartcentrum van de Nieuwe Groep van Werelddienaren die als bemiddelaar optreedt tussen de Hiërarchie en de mensheid:

**Ik ben één met mijn groepsbroeders en alles wat ik heb is van hen.
Moge de liefde die in mijn ziel is naar hen uitstromen.
Moge de kracht die in mij is hen opheffen en helpen.
Mogen de gedachten die mijn ziel schept hen bereiken en bemoedigen.**

II. Éénlijnigheid.

We projecteren een lijn van lichtende energie naar de Geestelijke Hiërarchie van de planeet, het planetaire hart, de grote Ashram van Sanat Kumara en naar de Christus in het hart van de Hiërarchie. Trek vervolgens de lijn van licht door naar Shamballa, het Centrum waar Gods wil gekend wordt.

III. Hogere Tussenperiode.

Houdt het bespiegelende denkvermogen open voor de extraplanetaire energieën die instromen vanuit Shamballa en uitgestraald worden door de Hiërarchie. Visualiseer, gebruik makend van de scheppende verbeeldingskracht, de drie planetaire centra – Shamballa, Hiërarchie en de Mensheid – die geleidelijk in éénlijnigheid en in wisselwerking komen.

IV. Meditatie. Overdenk de zaadgedachte.

***Laat de Vuren van het Groepsleven de Sluier vernietigen
die het Gezicht van de Vader verbergt.***

V. Instroming.

Visualiseer, gebruik makend van de scheppende verbeelding, de energieën van Licht, Liefde en Wil-ten-goede, die zich uitstorten doorheen de planeet en op Aarde verankerd worden in daartoe voorbereide centra op het stoffelijk gebied, waar doorheen het Plan zich kan manifesteren. (Gebruik hiervoor de zesvoudige progressie van goddelijke Liefde als volgorde voor de neerslag van energie: Shamballa / Hiërarchie / de Christus / de Nieuwe Groep van Werelddienaren / mannen en vrouwen van Goede Wil overal ter wereld / stoffelijke verdeelcentra).

VI. Lagere Tussenperiode.

Richt als groep opnieuw het bewustzijn tot binnen de omtrek van de grote Ashram. Laat gezamenlijk de bevestiging weerklinken:

***In het Centrum van alle liefde sta ik.
Vanuit dat Centrum zal ik, de ziel, naar buiten treden.
Vanuit dat Centrum zal ik, die dien, werken.
Moge de Liefde van het goddelijk Zelf zich uitstorten,
in mijn hart, door mijn groep en door de gehele wereld.***

Visualiseer dan de neerdalende geestelijke instroming vrijgekomen vanuit Shamballa doorheen de Hiërarchie en onmiddellijk in de mensheid stromend doorheen het voorbereide kanaal. Overdenk hoe deze instromende energieën de "Weg van licht" voor de komende Wereldleraar, de Christus, tot stand brengen.

VII. Distributie.

Visualiseer, terwijl de Grote Aanroep weerklinkt, het uitstorten van Licht, Liefde en Macht vanuit de Geestelijke Hiërarchie, doorheen de vijf planetaire centra – Londen, Darjeeling, New York, Genève en Tokio – waardoor het bewustzijn van de gehele mensheid overstraald wordt:

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen -
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.**

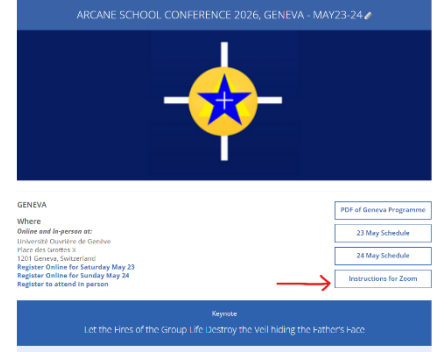
Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde herstellen.

OM OM OM

*** * ***

INLEIDING

Welkom bij deze tweede en laatste sessie van de Arcane School-conferentie in Genève. We zijn blij dat we hier persoonlijk bij elkaar kunnen zijn, maar we zijn ook blij dat we deze conferentie via Zoom aan een breder publiek kunnen aanbieden. Voor degenen onder u die via Zoom deelnemen: u vindt instructies op de programmapagina van deze conferentie op onze website:

[https://www.lucistrust.org/conferences/show/arcane school conference 2026 geneva may23 24.](https://www.lucistrust.org/conferences/show/arcane%20school%20conference%202026%20geneva%20may23%2024)

GAYATRI

(in Italian)

(Sanskrit)

ॐ भूर्भुवः स्वः

ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ।

Om bhur bhuvah svaha

Tat savitur varenyam

Bhargo devasyad hymahi

Dhi yo yonah prachodayat

OM

Gayatri:

O Gij, die het heelal in stand houdt,
Uit Wie alle dingen voortkomen,
Tot Wie alle dingen terugkeren,
Ontsluier ons het aangezicht van de ware Geestelijke Zon,
In een helder licht verborgen,
Opdat wij de waarheid moge kennen,
En volledig onze plicht nakomen,
Op de weg zijnde naar Uw gewijde voeten.

De Wet van Synthese, Groepssynthese en het Leren dichtbij het Aangezicht van de Vader te komen

Vertaald uit het Engels. Steve Nation

Beste vrienden, dank u dat u mij vandaag hebt uitgenodigd om enkele gedachten te delen over het thema: *De Wet van Synthese, Groepssynthese en het leren dicht bij het Aangezicht van de Vader te komen*. Het is niet gemakkelijk om dit te begrijpen, laat staan erover te spreken. Het is eerder een uitnodiging om een Groot Mysterie te overdenken. Om te begrijpen is het nodig dat we als groep “leren dicht bij het Aangezicht van de Vader te komen” – waarbij we de leringen als gids gebruiken. In zekere zin lijkt het mij dat dit leerproces al aan de gang is, althans in de beginfase, binnen de groep die de Arcane School is. Hetzelfde geldt zeker voor sommige andere Alice Bailey-groepen en groepen die met verschillende esoterische leringen werken. In een ander opzicht is dit leren wellicht het beste te zien als een proces waar de groep voorstaat, en zal het van toenemende betekenis zijn voor toekomstige generaties esoterische groepen.

Als groepseenheid van bewustzijn kan de Arcane School worden gezien als het resultaat van de vergaarde wijsheid en directe kennis, voortgekomen uit de gedeelde ervaring van vier generaties studenten die zich gedurende honderd jaar actief hebben gewijd aan een georganiseerde groepsstudie van de leringen van D.K. (de Tibetaan). Dat is een aanzienlijke hoeveelheid menselijke ervaring! Dit groepsdenkvermogen groeit en evolueert voortdurend. Studenten worden gaandeweg aangetrokken door de groepsidentiteit, en dit is altijd een organisch proces, dat voortdurend verschuift naarmate individuele eenheden de groepsaanwezigheid beginnen te voelen, en erkennen dat hun individuele zielsidentiteit - als dienaren - hen vanzelf leidt naar een gevoel van groeps-discipelschap en groepsverhoudingen. De leringen benadrukken dat esoterische groepen evolueren naarmate de groepsziel het beheer over het uiterlijke leven neemt, en naarmate begoochelingen en illusies worden weggenomen van het besef van de groep van hun rol in het evolutionaire leven van de mensheid. Evolutie begint begrepen te worden in termen van groepsinwijding: eerder een proces dan een opeenvolging van gebeurtenissen.

De Wet van Synthese is de derde van drie grote wetten van het zonnestelsel – de andere zijn de Wet van Aantrekking en de Wet van Economie. Synthese is de voltooiing van de werking van de twee voorafgaande wetten. Zij is een verworven hoedanigheid van bewustzijn. Misschien zullen we dit het meest effectief benaderen als een wereldwijde groep tijdens deze Conferentieperiode in onze meditaties en in de onuitgesproken en stille spanningspunten die de groep soms zal bereiken en vasthouden terwijl we nadenken over het sleutelwoord. We kunnen denken aan de kwaliteit van de eerste straal: geïsoleerde eenheid; die kwaliteit van het denkvermogen die het geheel minder ziet in termen van een verzameling, of zelfs van een fusie, van onafhankelijke eenheden of ideeën – maar meer in termen van het bevatten van de Aanwezigheid van een geheel en levend systeem van relaties waarin we leven; één enkel levend wezen met zijn inherente Vermogen, Kracht en Leven.

Er wordt ons verteld dat de Wet van Synthese alleen als groep benaderd kan worden. Inderdaad, pas als we ons identificeren met de groep, en als groep, kunnen we op enigerlei wijze beginnen een praktische weg te onthullen om dicht bij het Aangezicht van de Vader te komen. Alleen als groep kunnen we ‘zijn’ in die ruimte waar alles zich verdicht tot een dynamische energetische verhouding tussen de twee grote polen: geest en materie.

Wij staan nog aan het begin van het vermogen om alles samen te brengen in deze actieve dynamiek van onderling verbonden energiestromen. Door synthese zal de groep in staat zijn werkelijk stand te houden te midden van de intensiteit van de wereldgebeurtenissen, zonder zich af te wenden, en tegelijk een besef vast te houden van het Doel en de Schoonheid die vanuit de Geest instromen — en die de beroering veroorzaken in de stoffelijke en psychologische substantie van de wereld.

Om dat beeld een beetje te verankeren. Werkend met de Wet van Synthese zal een esoterische groep zich niet afschermen van de wereld; zich niet afschermen van de intensiteit van de wereldgebeurtenissen. Door Synthese te bereiken, kan de groep aanwezig zijn bij, en kan ze ‘lijden met’, de intensiteit die in alle beroepen wordt beleefd, alle sociale, culturele en economische crises, alle conflicten en oorlogen. Op deze manier zal de groep openstaan voor de kreet die weerklinkt vanuit het hart en het denkvermogen van het hedendaagse mensenrijk, terwijl ze tegelijkertijd op de plaats van arbeid en dienst namens het Plan staan.

Om iets van groepssynthese beginnen te begrijpen, wordt ons voorgesteld dat we de kracht in het groepshart moeten hebben opgebouwd, en het onderscheidingsvermogen en liefdevolle ongehechtheid in het groepsdenkvermogen die ons in staat stellen aanwezig te zijn bij de intensiteit van de roep van de mensheid, terwijl we tegelijkertijd deze roep zien, niet alleen in verhouding tot de Christus in het hart van de Hiërarchie waaruit genezing plaatsvindt, maar ook in haar verhouding tot het Wezen en het Leven en het Hart van Sanat Kumara – alles weerspiegeld in het Aangezicht van de Vader.

Als we een stap terug doen van deze vurige dimensie van Synthese, wil ik terugkeren naar de menselijke dimensie om onze fysieke aanwezigheid samen hier in de aura van het planetaire centrum van Genève te erkennen, een energieke ruimte van samensmelting en vermenging. We zien iets van het uiterlijke gezicht van deze samensmelting en vermenging wanneer we de stad Genève beschouwen als een van de twee belangrijkste

thuishavens van de Verenigde Naties. In de conferentiezalen, kantoren, hotels en zelfs in de huizen en appartementen in deze stad vindt zoveel plaats van het denken, studeren, converseren en plannen en eindeloze onderhandelen achter de schermen over wereldwijde kwesties.

Genève als energetisch planetair centrum is een hartcentrum van waaruit de energieën van het Plan pulseren door het subjectieve leven van Europa. Toch worden we, wanneer we denken aan samensmelting en vermenging in Europa, vaak overweldigd door uiterlijke, materiële verhoudingen, met de focus op de Europese Unie of conflicten tussen oosterse en westelijke machten in Europa. Tijdens deze conferentie, is het echter belangrijk dat we het planetaire centrum zien als een centrum van kracht in het subtiele lichaam van de mensheid, waar heel Europa, Oost en West, Noord en Zuid ... Rusland, Oekraïne, Scandinavië, Duitsland, Frankrijk, Spanje, Italië, Turkije, Bosnië enzovoort worden ervaren als één zich als geheel ontwikkelend veld van menselijke creativiteit, intelligentie, liefde en macht. Voor een groot deel door crises heen is de verscheidenheid aan talen, politieke stelsels, culturen en geloofstradities die Europa vormt, voorbestemd zich te bewegen naar een vooralsnog onbekende vorm van versmelting, eenheid en heelheid.

Ik breng dit enkel ter sprake om iets van de pracht en buitenaardse schoonheid te benaderen die we naderen wanneer we overwegen hoe het esoterische werk van het bouwen van de antahkarana (individueel, sociaal, globaal) leidt tot een geheel nieuwe verhouding tussen de verticale en horizontale dimensies van het leven, terwijl het de antahkarana-brug vereenvoudigt en samenvat tot haar meest absolute essentiële dualiteit – als de brug tussen de twee polen van geest en materie, leven en vorm.

Een van de stappen die we moeten nemen bij het ontvouwen van een groepsbegrip van synthese als een belangrijke wet die ten grondslag ligt aan het geestelijk bestaan van onze planeet en ons zonnestelsel, is een intelligente waardering van, en ervaring met, het werk van dienstbaarheid door uitstraling. Hoewel deze uitdrukking erg spiritueel, verfijnd en abstract klinkt, kan uitstraling worden gezien als een praktisch resultaat van langdurig, volhardend werk aan het bouwen van de antahkarana. En de sleutel hier is werk: individuen en groepen moeten volharden in het lange-termijnwerk om een brug te slaan tussen het hogere en het lagere.

Uitstraling is het resultaat van dit werk. Het zijn de krachten van de Hiërarchie, het rijk van de ziel, die naar buiten kunnen uitstralen wanneer een spanningspunt onbaatzuchtig wordt vastgehouden in een groeps-denkvorm en groepshart doordrenkt met liefde voor de mensheid en de wereld. Esoterische groepen in het hart van de Nieuwe Groep van Werelddienaren die actief zijn op het fysieke vlak bereiden zich voor om met de Wet van Synthese te werken wanneer ze stilletjes werken, zonder aanspraken of uiterlijke erkenning, om eenheden te worden van een doorschijnende onbaatzuchtige uitstraling. In de loop van de tijd begint het groepsleven gemagnetiseerd te worden door de impulsen van de Christus en van de planetaire Logos, Sanat Kumara. En zo werken wij voort!

Een van de uitdagingen in het esoterisch werk is om achter, of beter gezegd *in* de energetische hoedanigheden te kijken waarmee bepaalde groepen werken – in tegenstelling tot de kwaliteiten waarmee groepen beweren te werken of waar ze naar streven aan te werken. Alle getrainde, gevoelige esoterische werkers leren in deze tijd bijna per definitie op deze manier te onderscheiden, en ze beginnen door de sluiers van illusie, begoocheling en maya te kijken om groepskanalen te worden voor licht, liefde en macht. Dit betekent niet dat groepen volledig vrij zijn van de sluiers, maar eerder tekenen zoeken dat de groep bezig is de sluiers te verdrijven – en dat als een dienst aan de mensheid en het leven. Mogen we zo ons deel doen en vooruitgaan op het pad naar groepssynthese.

* * *

De betekenis van Christus' uitspraak: „Ik en de Vader zijn één“ (Johannes 10,30)

Uit het Duits vertaald. Rita Weling

In tijdloze eeuwigheid, voorbij elke meetbare vorm van bestaan, rustte het Ene Leven in zichzelf – onbeweeglijk, volmaakt en allesomvattend. Dit grenzeloze bewustzijn, doordrongen van zuivere geestelijke essentie, was niet leeg, maar vervuld van oneindige mogelijkheden van het Zijn. Het was het oerlicht, de vaderlijke substantie, het absolute Zijn dat noch begin noch einde kent.

¹*Rudolf Steiner formuleerde dit als volgt: „In het uiteenvloeien van de onzelfzuchtigheid zal iets nieuws geboren worden waaruit een nieuwe sfeer ontstaat.“*

Alice Bailey verklaarde: „De Logos in Zijn drievoudige manifestatie als de kosmische Heer van de Wilskracht, de kosmische Heer van Liefde-Wijsheid en de kosmische Heer van Actieve Intelligentie.“

Vanuit deze stille volheid ontwaakte een goddelijke impuls – niet uit gebrek, maar uit de inwonende liefde en de wil tot openbaring. Deze eerste impuls wordt begrepen als de eerste Logos: de uitdrukking van de goddelijke wil, de oorspronkelijke intentie waardoor het ongemanifesteerde zich van zichzelf bewust begint te worden. De eerste Logos is de eerste beweging binnen het Ene Leven, de wil om te zijn. In hem lag tevens de beslissing om het eigen zijn te weerspiegelen en tot manifestatie te brengen. Dit spiegelbeeld is echter niet slechts een reflectie, maar een kiem van zelfstandige existentie. Zo werd de goddelijke gedachte een scheppende kracht en ontstaat er uit het Vader-bewustzijn een tweede toestand: een tweede Logos – het Zoon-bewustzijn. Een tegenovergestelde dat toch één blijft met zijn oorsprong.

Dit voortkomen is geen breuk, maar een uitbreiding. Het licht differentieert zich zonder zijn eenheid te verliezen. Deze hoge manifestatie van het goddelijke, van het kosmische zijn en het wezenlijke leven, vindt haar oorsprong in de onbaatzuchtige offerdaad van de Vader. In volmaakte liefde en scheppende wijsheid draagt de Vader een deel van zijn eigen levenskracht over aan de Zoon. Dit betekent echter niet dat de Vader iets verliest of verandert, maar veeleer dat een deel van zijn wezen in de Zoon overgaat en hem eigen kracht, vitaliteit en bewustzijn schenkt.

Zo wordt de Vader de oergrond van alle oorzaken, de onuitputtelijke bron van het zijn, terwijl de Zoon het directe spiegelbeeld van deze bron wordt – uitgerust met een eigen, gedifferentieerd leven dat voortkomt uit de oorspronkelijke goddelijke kracht. De Zoon draagt de essentie van de Vader in zich en ontwikkelt tegelijkertijd de zelfstandigheid die nodig is om actief deel te nemen aan het kosmische werk. Zo openbaart zich de dynamische, scheppende relatie tussen oorsprong en manifestatie – een eeuwige dans van geven, loslaten en voortbestaan. Zo kon Christus zeggen:

„Ik en mijn Vader zijn één.“

De oorsprong van al het worden ligt in de eerste Logos, de wil die de basis vormt voor alle volgende scheppingsstadia. Daaruit ontvouwt zich later de tweede Logos: liefde-wijsheid. Maar deze twee polen alleen zijn niet voldoende om een wereldsysteem in beweging te brengen. Daarvoor is een derde aspect nodig: de sfeer van de geest – de derde Logos. Deze wordt gezien als het moederprincipe of het materiële aspect, waarin de relatie tussen Vader en Zoon wordt weerspiegeld. De derde Logos is de intelligente activiteit: vormgeving, ordening en de basis voor het ontstaan van hiërarchieën. Toch blijft alles geworteld in de oorspronkelijke daad van goddelijke wil en liefde.

Zo begint het grote kosmische verhaal – niet in de tijd, maar in de overgang van de eeuwigheid naar manifestatie. En in ieder wezen dat zich van zichzelf bewust wordt, weerspiegelt zich nog steeds deze eerste goddelijke impuls: de wil om te zijn, te kennen en te scheppen. Alles wat hierover gezegd kan worden, blijven noodzakelijkerwijs fragmentarische verwijzingen naar een waarheid die in haar essentie verborgen blijft. Woorden kunnen slechts aspecten aanduiden, nooit de werkelijkheid zelf onthullen. De onderliggende waarheid ontglipt aan het concrete denken en kan slechts geleidelijk worden begrepen door een verruimd bewustzijn. Daarom lijken alle formuleringen onvolledig en symbolisch, omdat ze het oneindige in begrensde termen proberen te vatten.

¹ - Rudolf Steiner, *Kosmologie*, der erste, zweite, dritte Logos: in GA 88 im Band. 11
- Alice Bailey: *A Treatise on Cosmic Fire*, p. 57 ff. (engl.), citaat op p.62/63 (engl.)

Deze fundamentele kosmische drie-eenheid, waaruit alles voortkomt, vertegenwoordigt aspecten van het ene, ongemantificeerde Absolute. Dit brengt in een gefaseerd scheppingsproces leven, bewustzijn en vorm voort. In deze kosmische ontwikkeling ontstaan de zeven stralen, waardoor de Logos zich uitstrekt over verschillende niveaus van energie, bewustzijn en vorm. Deze stralen bepalen de structuur van zonnen, planeten, wezens en al het leven – tot en met de mens, want alles wat bestaat is een uitdrukking van vormen van bewustzijn in verschillende stadia van ontwikkeling. De mens verschijnt in deze visie als een microkosmos: geen toevallig product van fysieke processen, maar een drager van wil, geest en bewustzijn, die door vele stadia van geestelijke ontwikkeling heen uitgroeit tot een bewuste entiteit, waarvan het samenspel zich door ontelbare incarnaties en inwijdingsprocessen heen ontvouwt en de weg terug naar bewuste eenheid met het Goddelijke vormt.

In de grote stroom van de menselijke ontwikkeling verscheen Christus als een lichtend voorbeeld in ons bewustzijn, doordat hij de inwijding door het kruis aanvaardde: die diepe inwijding in het bewuste en vrijwillige lijden ten behoeve van de mensheid.

²De grote verzaking of kruisiging wordt aangeduid als de vierde inwijding – een kosmische gebeurtenis. De gevolgen en resultaten ervan richten zich op de massa van de mensheid, niet op het individu afzonderlijk.

Deze gebeurtenis openbaart zich niet alleen als een uiterlijk offer, maar als een innerlijke, heilige daad van volledige overgave. Want in Christus herkennen we een Wezen dat het pad van afscheiding definitief overschreed. Zo versmolt het menselijke met het goddelijke in een daad van pure liefde en bewuste eenheid. De scheiding tussen het individuele zelf en de goddelijke bron is uiteindelijk slechts een tijdelijk verschijnsel, dat overwonnen kan worden. Christus belichaamt deze weg van hereniging – niet alleen als leraar, maar als uitdrukking van een universeel bewustzijn dat voor iedereen toegankelijk is. Dankzij hem werd het pad geopend waarop de mens bewust de eenheid met het goddelijke kan ervaren.

Deze inwijding houdt de integratie van licht en duisternis in zichzelf in. Christus ervoer het donkerste, de afwijzing, het lijden en de kruisiging en bleef desondanks ongeschonden in Zijn hogere Zelf. Duisternis wordt herkend als een noodzakelijke sluier waardoorheen het licht schijnt. Het bewustzijn blijft onaangetast en vrij, terwijl de geestelijke kracht niet alleen behouden blijft, maar wordt getransformeerd en versterkt. Christus toonde op exemplarische wijze hoe een mens midden in het lijden kan staan, zonder dat zijn innerlijke geestelijke kracht wordt aangetast.

³De vijfde inwijding wordt ook 'Openbaring' genoemd, want: "De totaliteit van het leven is openbaring; het evolutieproces is, in relatie tot het bewustzijn, een naar buiten leiden van de blinde vanuit de duistere gebieden van het bewustzijn naar groter licht en daarmee naar een verruimd beschouwen."

De Opstanding en Hemelvaart leiden naar de volledige opheffing van vereenzelviging met de persoonlijkheid. Het lager zelf wordt overstegen doordat het ondergeschikt gemaakt wordt aan de goddelijke wil. Christus aanvaardde bewust de pijn en het lijden als dienst aan de evolutionaire vooruitgang van andere zielen, om hun bewustzijn uit te breiden en ze dichterbij de goddelijke werkelijkheid te brengen. Hij stond volledig ter beschikking van de goddelijke Wil en handelde in overeenstemming met de monadische bedoeling ten behoeve van het geheel. De Opstanding en Hemelvaart worden geïnterpreteerd als een diepgaand geestelijk proces dat zowel een historische dimensie heeft als ook een innerlijk symbolisch proces omvat.

⁴Deze inwijding is tweevoudig, en van geen van beide delen weten wij veel. De bijzonderheden van de opstandingsepisode of crisis in het leven van Christus zijn door de auteurs van het Nieuwe Testament niet verteld. Het was voor hen niet mogelijk meer te weten."

Wat echter beslissend is, is de uitwerking op Zijn leerlingen. Deze waren na de kruisiging wanhopig en zonder hoop, maar werden door de overtuiging dat Christus was opgestaan fundamenteel veranderd. Angst werd moed, twijfel werd zekerheid. Voor hen stond vast: de dood had geen macht over hem.

De opstanding is een universele geestelijke wet die op alle niveaus van het bestaan werkzaam is. De weg van de mens wordt daarbij begrepen als een voortdurend proces van innerlijke ontplooiing: van de geboorte en loutering van de ziel, via de stadia van de verheerlijking en het onbaatzuchtige offer, tot aan de ervaring van de

² - Meer hierover in het boek: *From Bethlehem to Calvary*, p. 173 e.v. (engl.)

³ - *The Rays and the Initiations (A Treatise on the Seven Rays V)*, p. 703, (engl.)

⁴ - *From Bethlehem to Calvary*, p. 231 (engl.)

opstanding. Deze opstanding symboliseert de volledige transformatie van het bewustzijn, een wedergeboorte in het licht van de hogere werkelijkheid.

Door de opeenvolgende inwijdingen begint voor de zoeker de sluier van het universele plan geleidelijk op te lichten. Het inzicht rijpt dat de manifestatie geen toevallige gebeurtenis is, maar een uitdrukking van een bewuste, doelgerichte werkzaamheid, gedragen door een hogere, sturende intelligentie. Het resultaat van de vijfde inwijding is dus het Meesterschap op universeel niveau: Christus wordt volledig één met de goddelijke wil: *“Ik en mijn Vader zijn één.”*

Inwijdingen behoren tot de diepzinnigste en meest complexe aspecten van geestelijke ontwikkeling, en voor de meeste mensen liggen ze nog ver in de toekomst. Dit onderwerp wordt uitvoerig belicht in het boek *“De Stralen en de Inwijdingen”* van Alice Bailey. De verschillende stadia, de innerlijke uitdagingen en de geestelijke processen die met inwijdingen verbonden zijn, worden daarin uitgebreid en begrijpelijk toegelicht.

Door deze inzichten wordt alles in het leven, zelfs pijn en moeilijkheden, tot een symbool van een diep geestelijk proces. Zelfopoffering betekent daarbij niet verlies, maar het bewust naar de achtergrond plaatsen van de eigen persoonlijkheid ten gunste van een groter geheel. Door deze houding kan de mens een innerlijke geestelijke leiding waarnemen die hem voorbij persoonlijke verlangens voert. Lijden wordt in dit verband niet als zinloos beschouwd, maar als een mogelijkheid tot transformatie: het helpt het bewustzijn te verruimen en innerlijk te groeien. Het leven zelf wordt daardoor een instrument van geestelijke evolutie, waarin elke ervaring bijdraagt aan de ontwikkeling van de ziel. Dit diepe inzicht kan slechts worden verkregen door de kracht van de goddelijke liefde die aan al het leven ten grondslag ligt, want alleen zij heeft de macht om alles te verenigen en te begrijpen. Pas door onbaatzuchtig dienen, oprecht mededogen en actieve naastenliefde opent zich voor de mens de poort naar de ware betekenis van leven, dood en onsterfelijkheid. In deze goddelijke liefde herkent de mens zijn eigen onsterfelijke kern en de verbinding met de universele geest.

Zoals Christus op aarde de eenwording met de Vader levend heeft gemaakt, kunnen ook wij de sluiers die ons van de waarheid scheiden overwinnen door het vuur van het groepsleven en de zuivering van ons innerlijk. De sluiers symboliseren de verschillende omhulsels en illusies die het ware geestelijke wezen bedekken: egoïsme, afgescheidenheid, persoonlijke verlangens, mentale illusies en sterke vereenzelviging met de persoonlijkheid. De sluiers verhinderen de mens om de hogere werkelijkheid of de goddelijke bron helder te ervaren, deze wil, deze monadische levensbron, deze goddelijke oorsprong die achter ziel en persoonlijkheid staat. Alleen door concentratie op de groepsenergie worden wij tot een levend brandpunt van het goddelijke vuur. In deze heilige ruimte ontstaat de krachtige geestelijke energie, gevoed door toegewijde liefde, gezamenlijke gerichtheid en meditatieve harmonie, die het bewustzijn opent en de ziel tot volledige ontplooiing brengt.

Wij leven in een uitzonderlijke tijd, een tijd van beproeving maar tegelijk ook van diepe openbaring. Te midden van deze immense uitdaging die de mensheid doormaakt, ligt een verborgen geschenk: de mogelijkheid om deel te nemen aan een grote innerlijke transformatie. Het is alsof een lang rustende zaadkorrel begint te ontkiemen, het zaad van openbaring dat in het hart van ieder mens sluimert.

Het goddelijke dat altijd in ieder mens aanwezig is, begint zich door de stille verheerlijking van het bewustzijn duidelijker uit te drukken. Stap voor stap wordt dit bewustzijn omvattender en maakt het ieder individu ontvankelijker voor de hogere werkelijkheid. Het eeuwige licht dat altijd al bestond, begint nu – door de groeiende innerlijke bereidheid – helderder en levendiger te schijnen. In deze tijd mogen we erkennen dat alles wat van ware en blijvende waarde is, niet verloren gaat. Het komt tevoorschijn en wordt levend en werkzaam. Liefde, wijsheid en de wil ten goede beginnen zich sterker in het collectieve leven te verankeren.

En misschien ligt juist daarin het stille wonder van deze tijd. Wij zijn niet alleen getuigen van deze verandering, maar ook meewerkend eraan, dragers van een licht dat zich door ons heen in de wereld wil openbaren.

Dan zullen ook wij ooit kunnen zeggen: *“Wij en onze Vader zijn één.”*

* * *

VISUALISATIE

DE ENE MENSHEID

(in het Frans)

Ga comfortabel zitten en stem je af op de ene menselijke ziel.

Als groep visualiseren wij een lichtstraal die de mensheid verbindt met de Hiërarchie en met de Christus, het centrum van de Hiërarchie.

Wij verlengen deze straal tot Shamballa, de plaats waar de wil van God gekend wordt.

Visualiseer een stroom van wilskracht die door het gevormde kanaal naar de harten van de mensen vloeit.

Zie het warme licht van het Vuur dat het hart van de mensheid verlicht.

- Zie, gebruikmakend van de scheppende verbeelding, hoe dit warme licht helpt de gevangenen van de planeet te bevrijden.
- Zie hoe het een visioen vormt van het doel van de goddelijke Wil, tot uitdrukking komend als een Plan, gericht op juiste menselijke verhoudingen.
- Visualiseer hoe al wat gescheiden lijkt samenkomt in één warme vlam, die het menselijk bewustzijn transformeert.

Visualiseer de ene mensheid in het centrum van onze planeet, een warm licht uitstralend naar alle lagere rijken en zo juiste menselijke verhoudingen en een creatieve, serene synthese tot stand brengend.

Laten wij als groep de affirmatie uitspreken:

Laat Licht, Liefde en Kracht het Plan op Aarde herstellen.

OM

De creatieve activiteit en de liefde stellen de discipel in staat de weg naar de vader te openen

Vertaald uit het Frans Gérard Delplace

Bij het lezen van deze titelzin zullen sommigen haar begrijpen als een algemene uitspraak, die op verschillende niveaus kan worden beschouwd naargelang de spirituele, filosofische of psychologische context waarin men haar plaatst. Anderen zullen haar ongetwijfeld, en terecht, in verband brengen met de dialoog tussen Jezus en enkele van zijn discipelen in het Evangelie van Johannes, waar Thomas aan Jezus vraagt: "Heer, wij weten niet waar Gij heengaat. Hoe zouden wij de weg kunnen kennen?" Jezus antwoordt hem dan: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand gaat tot de Vader dan door Mij. Indien gij Mij kent, zult gij ook mijn Vader kennen..."

Voor ons, studenten van de Oude Wijsheid, roept deze zin vanzelfsprekend de weg van terugkeer op, waarop wij eerst ons Christusbewustzijn moeten wekken en ons vervolgens meer specifiek moeten richten op dat pad dat wij, vóór wij het kunnen betreden, eerst zelf moeten worden, teneinde aan het einde daarvan bewust toegang te verkrijgen tot de Vader in de Hemelen, tot het monadisch bewustzijn.

De zin wijst ons tevens op twee toegangssleutels, sleutels zonder welke het vergeefs is te menen dat men deze weg kan worden en kan betreden: de creatieve activiteit en de liefde. Wanneer wij de begrippen van deze titelzin kort beschouwen, begrijpen wij dat "de Vader", het monadisch bewustzijn, de zuivere geest, overeenkomt met Straal 1 van Wil en Macht; dat de "liefde" waarvan sprake is de energie van Liefde-Wijsheid of Zuivere Rede van Straal 2 is; en dat de creatieve activiteit voortkomt uit de energie van Straal 3: de intelligente aanpassing van de Goddelijke Wil en haar manifestatie in de stof.

Het gezamenlijke en bewuste gebruik van de energie van Straal 3 en van die van Straal 2 opent aldus de weg naar de Vader. Hier is uiteraard sprake van de bouw van de regenboogbrug, van de oprichting van het Antahkarana, van het overbruggen van de kloof in bewustzijn tussen de persoonlijkheid en de ziel, en vervolgens tussen de door de ziel doordrenkte persoonlijkheid en de Geestelijke Triade.

Het Antahkarana wordt voorgesteld door de verschillende draden waaruit het is samengesteld, uitgedrukt in drie hoofdstromen: de levensdraad, verankerd in het hart; de bewustzijnsdraad, verankerd in het hoofd; en de scheppingsdraad, die, om de woorden van een oud student aan te halen, "de mens met de ideeën verbindt en in alle richtingen de brug vormt"; drie lichtstromen die wij bewust dienen te verlengen en te richten op het werk van de brugbouw, die, wanneer zij eenmaal is opgericht, "het contact mogelijk maakt tussen de Monade, Bron van Leven, en de persoonlijkheid, de uitdrukking van dit Leven in objectiviteit".

Wanneer men denkt aan "creatieve activiteit", komt allereerst de scheppende activiteit in ons op waarvan de mensheid sinds eeuwen blijk geeft in haar vele en uiteenlopende verwezenlijkingen, in de cultuur, in de technologie of in de kunst. Dit alles wijst erop dat de scheppingsdraad, langzaam geweven in de loop der eeuwen, heden ten dage stevig aanwezig is in de mensheid. Indien de scheppende activiteit van de mensheid klaarblijkelijk een opvallend gegeven is, heeft haar beoefening binnen de brugbouw toch een bijzondere betekenis en neemt zij een meer specifieke aard aan. Waarin bestaat deze aard?

Wanneer wij overwegen dat aanpassingsvermogen een inherente eigenschap van de stof is, omdat zij een fundamenteel attribuut is van de derde Logos, wiens wet van economie haar werkzaamheid bestuurt, in het bijzonder onder het aspect Intelligentie, hetgeen vooral het mentale gebied betreft, zouden wij kunnen zeggen dat de creatieve activiteit waarvan hier sprake is, de aanpassing is van de stof van de mentale substantie aan het aspect Geest, en dat in dit werk van aanpassing geleidelijk de lichtende structuren van het bouwwerk van de brug worden geweven.

Meer nog dan onze trajecten als studenten op de paden van de studie van de wijsheid, en meer nog dan ons leven in de drie werelden van menselijke activiteit, zijn het onze occulte meditatie die ons geleidelijk daartoe opleiden, stap voor stap: door gerichte concentratie, door het beroep op de invocatieve kracht van de verbeelding, door de volgehouden beoefening van visualisatie en door de intensiteit van de intentie.

Zo oefenen wij het bewustzijn van de persoonlijkheid om zeer concreet werkzaam te zijn in de mentale substantie, teneinde het brandpunt voor de opbouw van de brug tot stand te brengen.

Wanneer wij hiertoe overgaan, dienen wij ons eveneens bewust te zijn dat wij werken met energieën en krachten om de drie draden te doen samensmelten of te integreren, binnen dit proces van Bewust Scheppend Leven, dat uitmondt in de opbouw van het Antahkarana.

De liefde, de tweede sleutel, heeft zich geleidelijk met dit proces verbonden, want wanneer wij ons vastberaden richten op het Pad van Terugkeer, verdringt de Leer van het Hart, die de occulte ontwikkeling bestuurt, de leer van het oog.

In deel 5 van de *Verhandeling over de Zeven Stralen* wordt hierover het volgende gezegd:

"De leer van het hart berust op de universele aard van de ziel, bepaald door de Monade, de Ene, en omvat de werkelijkheid; de leer van het oog berust op de tweevoudige verhouding tussen ziel en persoonlijkheid. Deze leer

omvat de geestelijke verhoudingen, doch de houding van tweeslachtigheid of de erkenning van de polaire tegenstellingen ligt erin opgesloten.”⁵

Wij begrijpen hier dat het, wat deze tweede sleutel betreft en binnen de bewuste inspanning van de persoonlijkheid, gaat om een consequent en intelligent vergeten van zichzelf, teneinde het bewustzijn van de persoonlijkheid steeds verder te openen voor het bewustzijn van de ziel, waarvan de energie van Liefde de scheppende bouwactiviteit sterker zal bekrachtigen, voeden en stimuleren.

In hetzelfde werk, het *Verhandeling over de Zeven Stralen*, wordt dit als volgt verwoord:

*“Naarmate de ineenvloeiing van ziel en persoonlijkheid in kracht toeneemt, wordt de scheppende draad steeds actiever, waardoor de drie draden bestendig samensmelten, zich vermengen en overheersend worden; de aspirant is dan in staat om de kloof te overbruggen en geestelijke Triade en persoonlijkheid door middel van de ziel met elkaar te verenigen. Dit houdt een directe inspanning in voor goddelijk scheppend werk. De sleutel tot begrijpen ligt misschien in de gedachte dat tot nog toe de verhouding tussen ziel en persoonlijkheid in de eerste plaats gestadig verricht is door de ziel, zoals zij de persoonlijkheid aandreef tot inspanning, visie en verruiming. Nu wordt in dit stadium de geïntegreerde, zich snel ontwikkelende persoonlijkheid bewust actief en begint (in vereniging met de ziel) de antahkarana te bouwen, een ineenstrengeling van de drie draden en een overbrengen ervan in de 'hogere ruimere uitgestrektheid' van het mentaal gebied, totdat het abstract denkvermogen en het lager concreet denkvermogen samengebundeld zijn door het drievoudig koord.”*⁶

In dit werk van bewustzijn binnen het bewustzijn, waarin de geïntegreerde persoonlijkheid, op een hoog punt van spanning, zich opent voor het bewustzijn van de ziel en aldus de uitstralingen van de energie van Liefde aantrekt, opdat deze het patroon doordrenken dat de verbeelding en de visualisatie in de mentale substantie hebben ingeprent, werken wij met energieën en krachten om deze substantie te wekken en te ontsteken, ondergebied na ondergebied van het mentale gebied.

Zo bouwen wij de verlichte weg en maken wij de mentale stof gevoelig en ontvankelijk voor de geest.

In het hierboven aangehaalde werk wordt dit als volgt gezegd:

*“De bewustzijnsdraad ontwaakt, in samenwerking met de scheppende draad en de levensdraad, tot een volledig bewust proces van deelnemen aan het goddelijk scheppingsplan, een plan door liefde aangedreven en intelligent uitgevoerd.”*⁷

Zo stellen de creatieve activiteit en de liefde de discipel in staat de weg naar de Vader te openen.

Iets later zullen wij, zoals wij dit met de energie van Liefde hebben gedaan, ook de natuur van de Wil in dit geheel opnemen, teneinde de inspanningen tot projectie van dit mentale lichtbouwwerk voorbij de kloof in bewustzijn te stimuleren, om met behulp van de drie samengesmolten draden de oevers van het lager concreet denkvermogen te verbinden met de oevers van het abstracte denkvermogen.

Het kan ook zinvol zijn deze innerlijke creatieve activiteit van bruggenbouw te beschouwen als de opbouw van een levend symbool. Wij kennen immers het belang van symbolen; de studie ervan bevordert de verbinding tussen ziel, denkvermogen en hersenen, en scheidt zo een gunstige voorwaarde voor het instromen van de Intuïtie. De intuïtie brengt haar werkzaamheid tot uitdrukking op het buddhisch gebied, het gebied van Liefde, dat de hogere overeenkomst vormt van het astrale gebied, zetel van de verbeelding en van het gevoelsbewustzijn dat wordt ervaren door identificatie met het voorwerp van de aandacht.

Vanuit dit gezichtspunt kunnen wij begrijpen hoe wij, uitgaande van een door de verbeelding geschapen voorstelling, van een symbolische vorm van het idee dat tot uitdrukking moet worden gebracht, deze doordrenken met leven, kwaliteit en betekenis. Zo worden wij geleidelijk dit levende symbool, deze weg die men eerst moet worden alvorens haar te betreden.

In dit proces van bijzondere en intense inspanningen van bewuste schepping herhaalt de geïntegreerde en toegewijde persoonlijkheid, zich ervan bewust dat zij zelf een schepping is van de liefde van de Vader, op haar beurt en op haar eigen niveau “datgene wat God reeds heeft gedaan”. Zij scheidt zelf in de wereld van het bewustzijn en dientengevolge ook in die van het leven. Zij vormt haar mentale substantie door verbeelding en visualisatie overeenkomstig de oorspronkelijke zuivere intentie om terug te keren naar de Vader; zij intensificeert de opening van het hart in een spanning en een volhardende impuls van offerbereidheid, teneinde zoveel als mogelijk de aard van de energie van Liefde en vreugde van de ziel tot zich te trekken om daarin op te gaan; vervolgens herkent zij voorbij of door de Liefde heen de energie van de Wil, die haar dan verschijnt en die zij gewaarwordt, terwijl zij deze opneemt in haar creatieve activiteit.

Zo bouwt de geïntegreerde en toegewijde persoonlijkheid het antahkarana; de drie goddelijke aspecten worden met elkaar in verband gebracht, of, in zekere mate, de drie voornaamste bewustzijnstoestanden worden in volledig bewustzijn samengevoegd: het bewustzijn van Shamballa onder invloed van de Geestelijke Triade, het Hiërarchische bewustzijn onder invloed van de ziel, en het Menselijke bewustzijn onder invloed van de toegewijde persoonlijkheid. Deze onderlinge verbinding en deze samengevoegde uitdrukking vormen die

⁵ Stralen en Inwijding, p. 458 Eng. Ed.

⁶ Stralen en Inwijding, p. 458/59 Eng. Ed.

⁷ Stralen en Inwijding, p. 469, Eng. Ed.

verlichte weg naar de Vader, die verlichte weg of brug van licht die de discipel, na voltooiing van de opbouw, dan in volle bewustzijn kan betreden en aldus de vrijheid van het pad van het leven bereikt, want hij weet dat hij nu zelf de Wil, het Leven, de Vader, de Monade, de Ene is.

* * *

Groepsmeditatie: Laat het Licht binnenstromen

(Spaans)

See pages 4-5

* * *

* * *

Pauze

* * *

BEVESTIGING VAN DE WIL

(in het Russisch)

Ik sta in het centrum van de wil van God

Niets zal mijn wil van de Zijne afhouden

Ik pas die wil toe met Liefde

Ik richt me tot het terrein van dienst.

Ik, de goddelijke driehoek, voer die wil uit

Binnen het vierkant en dien mijn medemensen.

OM

DE ROL VAN ONGEHECHTHEID BIJ HET VOORBEREIDEN VAN HET BEWUSTZIJN OM HET WILSASPECT TE ONTHULLEN

Fernando González, vertaald uit het Spaans

Beste groepsmedewerkers:

We zijn hier bijeen onder een diepgaand oproepend idee: “Laat het vuur van het Groepsleven de sluier vernietigen die het aangezicht van de Vader verbergt.” Dit sleutelwoord wijst niet alleen op een openbaring, maar suggereert ook een dynamisch, vurig en transformerend proces. Het spreekt tot ons over de ontbinding van alles dat de directe waarneming van de wezenlijke Werkelijkheid verhindert.

In die context krijgt dit thema zijn ware betekenis. Het leidt ons naar een essentiële verhouding: ongehechtheid als voorwaarde om ons bewustzijn voor te bereiden, en deze voorbereiding is een vereiste voor de onthulling van het Wilsaspect. Dit zijn geen afzonderlijke ideeën, maar onderling afhankelijke fasen van hetzelfde innerlijke proces waardoor de “sluier” geleidelijk kan worden gescheurd en het bewustzijn in staat wordt waar te nemen wat altijd al is geweest.

Om deze verhouding te verduidelijken, stel ik voor om het volgende innerlijke proces te visualiseren:

Ongehechtheid → éénlijnigheid → antahkarana → indruk → Wil

Deze reeks beschrijft niet iets abstracts, maar een echte transformatie waarbij het bewustzijn beweegt van identificatie met het lagere naar beschikbaarheid voor het hogere. In dit proces zullen we zien dat ongehechtheid een constante is gedurende het hele proces.

Laten wij eerst nadenken over de rol van onthechting als onmisbare voorbereiding van het bewustzijn om het aspect wil te openbaren. Hier past het dieper in te gaan op de ware betekenis ervan. Onthechting is geen negatieve houding, noch een terugtrekking uit het leven. Evenmin is zij een afwijzing van de ervaring of een vorm van innerlijke afgeslotenheid.

Dus, wat is ongehechtheid: een beslissing, een gedrag, een houding ...? Het is eerder een eigenschap van de ziel die zichzelf uitdrukt als een bewuste houding en een manier van leven zonder gehechtheid, waardoor we kunnen liefhebben, dienen en handelen zonder vereenzelviging of afhankelijkheid. Deze actieve, bewuste en diepgaande liefdevolle kwaliteit bevrijdt het bewustzijn van zijn banden zodat het kan reageren op een hogere indruk.

- Het is dus een synthese van een innerlijke kwaliteit, een bewuste houding en een doorleefde praktijk.
- De uitstraling ervan wordt waargenomen in de ziel en in een diep begrip van de werkelijkheid.
- Het vervult de functie die bewustzijn bevrijdt,
- met als doel het bewustzijn in lijn te brengen met het geestelijke en de innerlijke vrijheid te bereiken met volledig bewustzijn en verantwoordelijkheid.

Ongehechtheid als voorbereiding: het wegnemen van de verstoring van het verlangen

Onthechting schenkt de vrijheid om juist te handelen zonder verstoring door het lagere zelf en vervult een sleutelrol in de zuivering en eenlijnigheid van de voertuigen van het bewustzijn. De gemiddelde persoon leeft in grote mate geïdentificeerd met de persoonlijkheidsverlangens, gedachten en reacties. Deze vereenzelviging creëert een waarneembare structuur die zich op zichzelf afsluit. Als gevolg daarvan ziet het bewustzijn niet, maar projecteert; het registreert niet, maar interpreteert vanuit wat al geconditioneerd is. In deze toestand blijft de werkelijkheid verborgen.

Ongehechtheid brengt een breuk teweeg in dit mechanisme. Het neemt de begeerte of gedachte niet weg, maar maakt de identificatie ermee ongedaan. In deze subtiele verschuiving begint het bewustzijn zichzelf te bevrijden. Wanneer het bewustzijn stopt met zeggen: “Ik ben wat ik voel, ik ben wat ik denk, ik ben wat ik verlang”, treedt er een disidentificatie op. Deze disidentificatie opent de mogelijkheid van éénlijnigheid. De energie die eerder gevangen zat in emotionele reacties en concrete mentale activiteit wordt beschikbaar om zich op de ziel te oriënteren.

In de praktijk vereist het cultiveren van ongehechtheid constante waarneming. Het betekent het herkennen wanneer we handelen vanuit gehechtheid en de moed hebben om los te laten. Het is niet een geïsoleerde handeling, maar een doorlopend proces. Elke situatie in het leven biedt een kans om deze kwaliteit te ontwikkelen: in dagelijkse verhoudingen, op het werk, in het denken, in meditatie.

Zo wordt bewustzijn door de praktijk van ongehechtheid bevrijd van beperkende identificaties om zich in lijn te brengen met hogere bewustzijnsniveaus. Op deze manier creëert ongehechtheid een ware “innerlijke ruimte”, een veld van stilte waar het bewustzijn ontvankelijk kan worden voor subtielere energieën. We zouden kunnen zeggen dat ongehechtheid stilte creëert, en dat stilte indrukken mogelijk maakt.

Dan gebeurt er iets essentieels: het bewustzijn stopt met het zich toe-eigenen van energie. Het stopt met reageren. Het stopt met vervormen. Het wordt een instrument.

Ongehechtheid en de antahkarana: De scheppen van bewuste onpersoonlijkheid

Zonder de antahkarana kan de Wil niet bewust worden geregistreerd. Ongehechtheid draagt direct bij aan de bouw van de antahkarana omdat het de energie vrijlaat die gevangen zit op de lagere gebieden, het denkvermogen op abstracte niveaus stabiliseert en het bewustzijn richt op de hogere rijken. Het resultaat van dit proces is bewuste onpersoonlijkheid, een toestand die het bewustzijn stabiliseert en voorbereidt om indrukken te ontvangen.

Hier begrijpen we iets fundamenteels: ongehechtheid is geen doel op zich, maar een instrument van bevrijding. De nadruk op de zuivering van de eigen aard neigt naar zelfgerichtheid en overstimulatie van de persoonlijkheidsvoertuigen. Door het persoonlijke los te laten, wordt bewustzijn transparant voor het transpersoonlijke, waardoor het Wilsaspect zich bewust en effectief manifesteert in het leven van de aspirant.

Verhouding met het Wils-aspect

Spirituele spanning maakt indruk mogelijk, en indruk openbaart de Wil. De Wil dringt zich niet op, zij bevestigt zichzelf niet en zij zoekt niet. Zij openbaart zich als richting.

Ongehechtheid krijgt een dynamische groepsbetekenis als noodzakelijke voorwaarde voor bewuste samenwerking met het Plan en de geestelijke Hiërarchie. Ongehechtheid is de brug tussen individuele zuivering en bewuste deelname aan hiërarchisch werk. Zo wordt ongehechtheid essentieel voor esoterische absorptie in het werk dat door de Wil wordt gedragen, dat het contactkanaal tussen de discipel en de ashram openhoudt en tussen de discipel en zijn werkveld.

In de geschriften van Alice Bailey wordt gezegd dat de **energie van de Wil** afkomstig is van zeer hoge niveaus (Shamballa), en gezien wordt als **onpersoonlijk, dynamisch en destructief ten opzichte van beperkingen**; daarom kan ze niet worden beheerst door een egocentrisch bewustzijn. Bailey benadrukt dat geestelijke Wil een krachtige energie is die verkeerd geïnterpreteerd of vervormd kan worden als er persoonlijke gehechtheid bestaat. Om deze reden beschermt ongehechtheid zowel de discipel als de groep. De Wil vernietigt verouderde vormen (wat noodzakelijk is). Zonder ongehechtheid kan de Wil zich manifesteren als hardheid, fanatisme of oplegging. Daarom fungeert ongehechtheid ook als een beschermende factor. De Wil openbaart zich als een duidelijke, onvermijdelijke en serene richting. De Wil stuurt de handeling.

Liefde verenigt, omvat en omarmt; de Wil leidt, drijft en openbaart het Doel. Met ongehechtheid worden beide aspecten geïntegreerd in een evenwichtige en bewuste uitdrukking van Dienstbaarheid.

Ongehechtheid als een Voorwaarde voor Groepswerk en de Openbaring van het Doel

De groep, als eenheid van bewustzijn, heeft de taak een magnetisch veld te bouwen waar hogere energieën zich kunnen verankeren. Dit veld kan echter alleen zuiver blijven als de leden ongehechtheid beoefenen. Anders interfereren, fragmenteren en verzwakken persoonlijke stromingen het ontvankelijke vermogen van de groep.

De “vuren van het Groepsleven” waar het sleutelwoord van deze conferenties over spreekt, duiden op de zuiverende energieën die ontstaan wanneer een groep zich op één lijn plaatst met een hoger doel. Deze vuren onthullen, versterken en verteren vaak datgene wat niet in overeenstemming is met de intentie van de groep.

Terwijl deze vuren werken, begint de sluier te verdwijnen. Wanneer dit gebeurt, betreden we een diepere dimensie van ons sleutelwoord: de “openbaring van het Aangezicht van de Vader”. Dit symbolische beeld verwijst op de directe waarneming van de Oorsprong, de Bron, het Beginsel dat alle manifestatie in stand houdt. Zo wordt het proces duidelijk: ongehechtheid elimineert beïnvloeding, éénlijnigheid richt het bewustzijn, de antahkarana legt verbinding, indruk brengt Doel, en de Wil openbaart zich als richting. Ten slotte wordt een juiste handeling uitgedrukt als afgestemde dienstbaarheid. Ongehechtheid begeleidt het hele proces, en elk hoger waarnemingsniveau komt overeen met een subtielere ongehechtheid.

Dit proces is niet lineair en vereist een houding van een diepgaand aanpassingsvermogen: het vereist dat men standvastig blijft in het doel, maar flexibel in de methoden. Het verdiept zich door oefening, het verfijnt door observatie en stabiliseert door dienstbaarheid. Op deze manier kan het bewustzijn een instrument van het Doel worden.

Mogen wij als groep dit proces met nederigheid, doorzettingsvermogen en vreugde in stand houden. Mogen de vuren van het Groepsleven ons zuiveren en verenigen. En moge ons bewustzijn, door bewuste ongehechtheid, zich openen voor de openbaring van datgene wat altijd aanwezig is geweest, wachtend om erkend te worden.

Dank u.

* * *

DISCUSSIE IN KLEINE GROEPEN

ROUTEKAART – GROEPSDISCUSSIE OP ZATERDAG

Dit jaar stellen wij voor om in kleine groepen te reflecteren op drie vragen. Elke groep werkt in één gemeenschappelijke taal. Wij adviseren dat iedere groep een rapporteur aanwijst die de conclusies van de discussie samenvat. In plaats van een plenaire terugkoppeling verzoeken wij de rapporteur om een schriftelijke samenvatting te sturen naar het secretariaat in Genève. Alle samenvattingen worden vervolgens per e-mail gedeeld met alle deelnemers.

Op de locatie verzoeken wij u kleine groepen te vormen per gemeenschappelijke taal.

Wanneer u via Zoom deelneemt, wordt u automatisch ingedeeld in een groep op basis van uw voorkeurs taal. Om deze indeling te vergemakkelijken, vragen wij u de taalinitialen toe te voegen aan uw naam (bijv. EN = Engels, FR = Frans, IT = Italiaans, ES = Spaans, DE = Duits, NL = Nederlands, RU = Russisch).

De taalgroepen komen samen in zogenaamde “breakout rooms”. Indien automatische toewijzing niet mogelijk is, wordt u tijdens de Zoomsessie handmatig ingedeeld. Indien u niet wilt deelnemen aan een groepsdiscussie, is dat uiteraard ook mogelijk. Zodra de breakout rooms worden geopend, verzoeken wij u het pop-upvenster te bevestigen om de ruimte te betreden.

Wij stellen voor dat u één (maximaal twee) van de onderstaande vragen bespreekt:

Vraag 1

Onthechting: Hoe kan onthechting binnen groepsprocessen helpen om vastgeroeste rollen of conflicten te doorbreken?

Vraag 2

De symboliek van de sluier: Wat kan de ‘sluier’ symboliseren in de context van groepsleven, en wat houdt deze in stand?

Vraag 3

De vuren van het groepsleven: Hoe kunnen de ‘vuren van het groepsleven’ worden begrepen — als dynamiek, conflict, toewijding of transformatie?

* * *

* * *

Groepsmeditatie: Laat het Licht binnenstromen
(Duits)

Zie blz. 4-5

* * *

EINDE VAN DE DAG

**VEEL DANK AAN ALLE VRIJWILLIGERS DIE DIT
TRANSCRIPT MOGELIJK MAAKTEN.**